

Bestemmelse under de i Fattiglovens § 9 indeholdte Betingelser og efter de i den nævnte Paragraf givne Regler“.

Af Udvalget:

Til § 13.

19) a) I Stedet for Paragraffens 1ste Stykke sættes:

„De om Straffen for og Paatalen af Lovovertrædelser, begaaede af Personer mellem 15 og 18 Aar, gældende Bestemmelser udvides til at gælde om Overtrædelser, begaaede i Alderen mellem 14 og 15 Aar. Dog skal den legemlige Revselse, der efter Reglerne i almindelig borgerlig Straffelov og nærværende Paragraf i visse Tilfælde kan idømmes Drengene mellem 14 og 15 Aar, bestaa i Ris.

Personer mellem 14 og 18 Aar maa fremdeles, som hidtil, ikke dømmes til Fængsel paa Vand og Brød. Reglen om, at Legemsstraf kan anvendes paa Mandspersoner i denne Alder i Stedet for Fængsel paa Vand og Brød, indskrænkes til kun at gælde, naar de dømmes for Voldsforbrydelse“.

Af Flertallet under Nr. 8 a.:

b) I 2det Stykke, 2den—3die Linie, udgaa Ordene „med eller uden Tillægsstraf af legemlig Revselse“.

Af Udvalget:

c) Der tilføjes i Paragraffens 2det Stykke et Slutningspunktum:

„Udgifter ved en saadan Foranstaltning, som ikke udredes ad privat Vej, afholdes som Delinkventomkostninger. Med Hensyn til Refusion hos de forsørgelsespligtige finder Slutningsbestemmelsen i § 12 (15) tilsvarende Anvendelse.“

20) Efter § 13 indsættes som ny Paragraf Lovforslagets § 21, dog saaledes, at Ordene „eller hvor ... betydelig Skade“ ændres til: „eller mod Overfald, hvoraf betydelig Skade paa Person med Rimelighed kan befrygtes“.

Af Flertallet (Goos, Høst, P. G. C. Jensen, Moltke - Bregentved, Moltke - Lystrup, Nellemann, Nordby, Steffensen og Tesdorpf):

Til § 14.

21) Paragraffen udgaaer.

Til § 16.

22) Paragraffen affattes saaledes:

„Justitsministeren kan under særlige Omstændigheder bestemme, at offentlige Politisager i København skulle undergives egentlig kriminalretlig Behandling i Stedet for at behandles efter Lov af 11. Februar 1863 §§ 5—17. At Sagen er bleven sluttet i Medfør af § 17 skal ikke være til Hinder for saadan Bestemmelse i Tilfælde, hvor Loven udelukker Afgørelse uden Dom. Justitsministeren kan fremdeles indenfor en Frist af 3 Maaneder fra Domsafsigelsen anordne Paaanke af Domme, der ere fældede i Medfør af bemeldte Lovs § 14. De yderligere Oplysninger, som i Tilfælde af saadan Paaanke maatte findes fornødne, skulle søges tilvejebragte ved en af Afdelingerne for kriminelle Sagers Behandling.“

Af Udvalget:

Til § 17.

23) a) I 1ste Stykke Linie 1 indsættes efter „end“: „Bøder,“.

b) I 1ste Stykke Linie 3 ændres „eller ydet“ til „ydet eller tilbudt“.

c) I 1ste Stykke Linie 3 indsættes efter „Erstatning“: „Samtykke til at undergives moralsk Forsorg“.

d) I Slutningen af 1ste Stykke tilføjes som nyt Punktum: „Udsættelsen kan betinges af, at den domfældte inden en fastsat Frist yder den forurettede tilbudt Erstatning og efter Omstændighederne af, at han undergiver sig en nærmere bestemt moralsk Forsorg.“

e) Som 4de Stykke sættes: „Finder Tiltale for en inden de 5 Aar begaaet Forbrydelse først Sted efter de 5 Aars Udløb, kommer det stedfundne Brud paa Betingelsen i Betragtning som en skærpende Omstændighed ved Udmaalingen af Straffen for denne Forbrydelse.“

f) Som 5te Stykke indsættes: „Oplydes en i Medfør af 1ste Stykke, 2det Punktum, fastsat Betingelse ikke, bliver Straffen ligeledes at fuldbyrde, med mindre dette paastaas at skyldes Omstændigheder, som ikke kunne tilregnes den domfældte. Efter hans Begæring bliver det da af den Ret, som har paadømt Sagen, ved Kendelse at afgøre, om Fuldbrydelse skal finde Sted, eller Betingelsen frafalder eller ændres efter Forholdene. Saadan Kendelse kan ikke af domfældte indankes for højere Ret.“